

Dizgram

SMIJ SE

u inat

SVEMU

Sadržaj

1. Ima li išta snažnije nego žensko srce	6
2. I sijaš, i smiješ se	70
3. I svemir na tvojoj je strani	118
4. Traži sitnice za sreću	166
O autoru	187

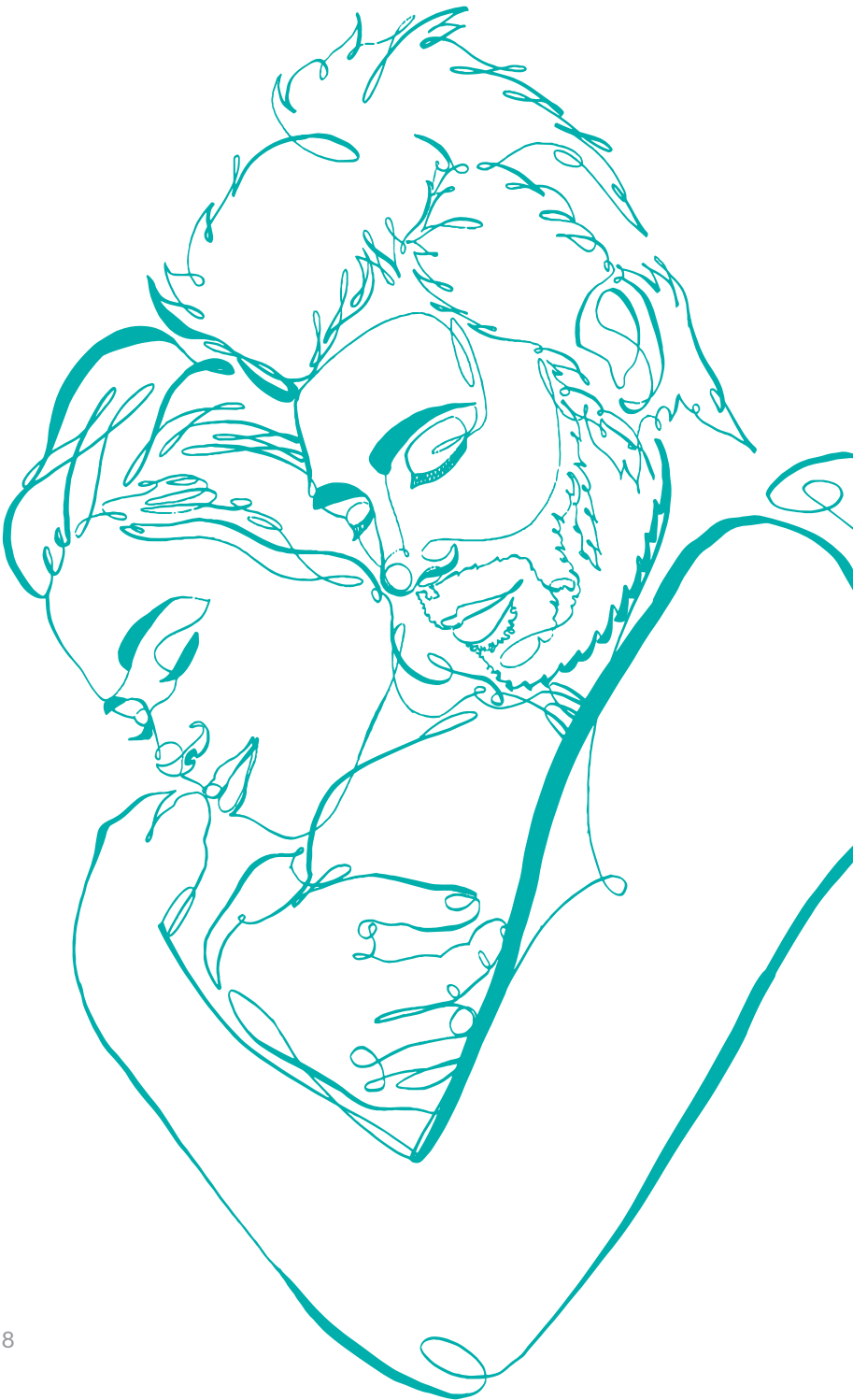
Ima li išta snažnije
nego žensko srce.

Iznova se,

na komade razbije.

Ali i dalje živi.
I dalje voli.

Žene jesu nježniji spol,
ali često imaju veća muda od muškaraca.
Da istraju i žrtvuju se.
Da zagrizu i izbore se.
Da se uzdignu iz pepela
i sijaju k'o nikada prije.

Zato i žele muškarca jakog i odlučnog,
spremnog da sruši sve pred sobom.
Od nje jačeg.
Da ima srce i za nju i za sve drugo.
Muškarca koji je i siguran, i može, i zna.
Jakog u glavi,
a ne samo na riječima i tijelom.

Ženi treba muškarac od principa,
bez straha od života.
Bez straha od poraza i izazova,
a posebno ne od nje.
Od ljubavi.

Koji će da je diže, a ne spušta.
Da je podržava, a ne krivi.
Koji će da je razumije,
kada je najmanje razumljiva.
Da budi ženu najljepšu u njoj.
Da budi maštu, tijelo i strast.

Lijepo je zaljubiti se,
ali nije lijepo zaljubiti se u pogrešne.

Lijepo je kada je u ljubavi prava ljubav,
ali je loše kada misliš da je ljubav, a nije.

Nema ništa ljepše nego dati,
ali boli kad shvatiš da ništa nazad dobio nisi.
I što više daješ, manje dobijaš.
I što manje ljubavi ima, više je tražiš.
I kad ih nema, ti si uvijek tu.

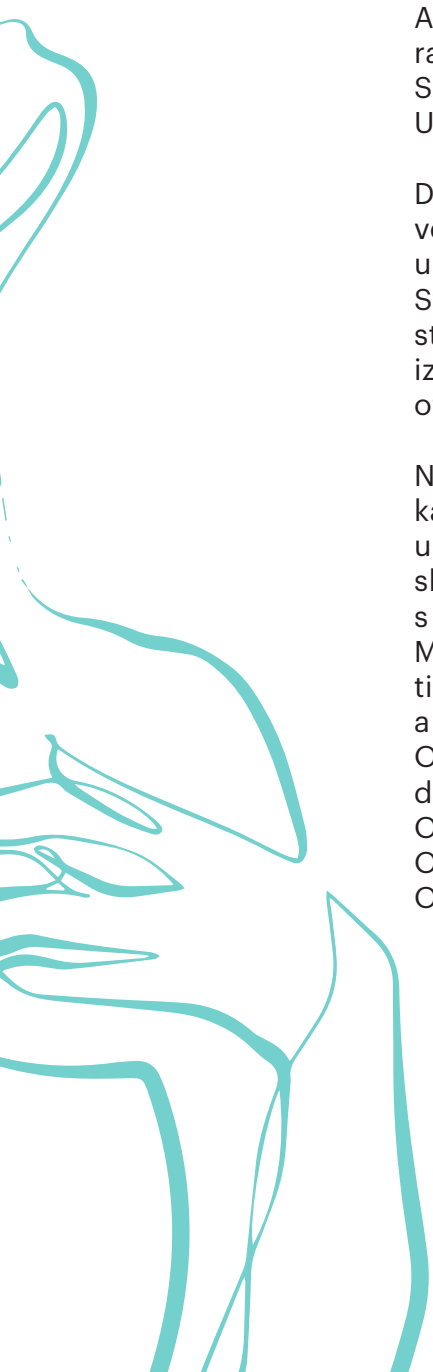
Kako je ispunjavajuće boriti se,
ali razdire kada si jedini koji se boriš.
Kolika je sreća vezivati se,
ali ne za ono što nas spušta i napušta.

Ljubav nikada nije problem.
Problem je tražiti je gdje je nema.
U pogrešnoj osobi.
Na pogrešnim mjestima.

Mislio je da joj sve daje, ali
nije ono najvažnije.
Slobodu i vazduh.
Nisu joj trebali silni pokloni,
riječi i moranja.
Samo je htjela da diše,
i ništa više.

Često bi rekao: „Ne znam šta
više hoćeš, sve ti dajem.“
Nije osjećao pritiske i gušenja
koja nosi i podnosi.
Nije ni razumio.

A samo je htjela da bude svoja,
raste i živi.
S njim.
Uz njega.

Dao joj je kao sve, a prekinuo
veze sa svijetom
u kojem je i poletna i svoja.
Svijetom koji joj je postao
strano mjesto
izvan kojeg zaključana i
otuđena živi.

Nije znao da je voli baš takvu
kakva jeste,
u njenoj razdraganosti i
slobodi,
s njim, ali i bez njega.
Mislio je da je sebi približava
tim granicama i očekivanjima,
a odvlačio je od sebe.
Od svega što je živjela i željela
da živi.
Od njene igre.
Od njenog plesa.
Od njene slobode.

A sutra.
Sutra će biti bolje.
Danas
samo **izdrži**.

Ne znaju je, ne razumiju i ne mogu shvatiti
kako neko kao ona može biti sam.

A ona jednostavno čuva sebe,
svjesna koliko može dati i koliko vrijedi.
Ne želi sa svima i svuda.
Ne želi se lako dati,
truditi se za nešto bez budućnosti i nade.
Ne želi glumiti sreću pored nekog,
ako je nema.

Radije sama nego u laži.
Radije sama nego s pogrešnim,
nekvalitetnim i nevrijednim.

Nespremna da zavarava i sebe i druge,
teško započinje, lako završava.
Sita površnosti, praznih obećanja,
priča i pričica, čeka ono nešto pravo.
Onog nekog pravog
kome će se posvetiti do kraja.
Onom koji će joj pokazati da su sve
samoće i čekanja imali smisla.

Samo duboko udahni.
U tvojoj lijepoj glavi stotinu
je briga.
U tom
toplom srcu stotinu je boli.
Bojiš se da bolje biti neće.
Ne brini, biće.
Do tada
sebi priznaj
da nisi dobro.
Isplači se i vrisni.
Al' preživjećeš.
Al' izborićeš.
I svaki
put ćeš.